

ne, uanset aflagt ed, og med en sag, der er over 4 år gammel, må det siges at være højst betænkeligt at kunne garantere, at en afgørelse vil være retfærdig eller troværdig efter så lang tid.

Sagen har allerede ved flere retssager været afprøvet, og det må set udefra være særdeles småt med nye oplysninger, der kan fæstes lid til, hvorfor denne sag efter spørgerens mening aldrig skulle have været påbegyndt.

Da det er borgerne, som i øvrigt slet ikke har ønsket denne sag, der skal betale udgifterne, har det naturligvis også almen interesse at få oplyst, hvad det forventes, at denne nyeste Nørrebro-sag skal komme til at koste skatteborgerne.

Svar (25/6 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Hvad angår spørgsmålets første led bemærkes, at Folketinget ved lov nr. 389 af 22. maj 1996 vedtog, at der skulle gennemføres en undersøgelse af begivenhederne og urolighederne på Nørrebro den 18. og 19. maj 1993.

Undersøgelsen, der i øjeblikket er i gang, gennemføres af en undersøgelseskommission bestående af personer, der er uvildige og uafhængige i forhold til de myndigheder og personer, hvis forhold undersøges.

Udgifter i forbindelse med undersøgelseskommissionens arbejde bogføres i Justitsministeriet.

Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at fremkomme med et endeligt skøn over de forventede udgifter i forbindelse med gennemførelse af kommissionsundersøgelsen.

Det kan imidlertid oplyses, at der hidtil er bogført udgifter til etablering, husleje, elektricitet, rengøring, vagtvirksomhed, kontorhold og rejsevirkomhed m.v., ligesom der er bogført udgifter til honorarer til undersøgelseskommissionens formand og medlemmer samt til den offentlige udspørger i sagen. De samlede bogførte udgifter hidtil udgør ca. 3,5 mio. kr.

For så vidt angår den anden del af spørgsmålet bemærkes, at spørgsmålet om de involverede personers retssikkerhed blev nøje overvejet i forbindelse med tilblivelsen af loven om undersøgelse af Nørrebro-sagen, således som det også fremgår af lovforslagets bemærkninger og af Folketingets behandling af forslaget. Det er på den baggrund min opfattelse, at der i loven om undersøgelse af Nørrebro-sagen er taget behørigt hensyn til de involverede personers retssikkerhed.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke er tale om en retssag, men om en undersøgelse ved en undersøgelseskommission, der ikke har dømmende myndighed.

Hvad angår den tidsmæssige udstrækning af sagsforløbet, kan jeg oplyse, at det i lovforslagets bemærkninger er anført, at det under hensyn til det hidtidige lange forløb vil være ønskeligt, at undersøgelseskommissionen afslutter sit arbejde så hurtigt, som det er forsvarligt.

Spm. nr. S 2552

Til justitsministeren (16/6 97) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Er ministeren indstillet på at tage kontakt til forligspartnerne til finanslovsforliget fra 1995 med henblik på at genforhandle de besparelser, der i 1997 betyder nedskæringer hos politiet, så disse igen kan komme på fuld forsvarlig styrke og udføre opgaver i samme omfang som i 1995, hvor rockerne ikke belastede politiets arbejde så meget som i dag?«

Begrundelse

Nedskæringerne hos politiet betyder forringet politiarbejde. Det er nu et faktum, at der vil være opgaver, der ikke bliver udført, og andre, der får en meget lav prioritering, fordi politiet efter finanslovsforliget fra 1995 må skære ned i mandskabsstyrken. I København er nedskæringerne ekstra mærkbare.

En genforhandling af de forhold, der skabte denne kedelige situation i år, vil derfor være ønskelig af hensyn til borgernes sikkerhed og for politiets indsats mod volden, som regeringen ellers har udtalt, at man ikke vil finde sig i. Med nedskæringerne har man i stedet for bevist, at man godkender en mulighed for optrapning af volden, eftersom politiet ikke kan nå de samme opgaver som hidtil efter nedskæringerne.

Svar (24/6 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I flerårsaftalen for politiet, der blev indgået i 1995, blev de økonomiske rammer for politiets virksomhed i aftaleperioden 1996-1999 fastlagt.